Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie, 2014

13

Nordmann i Eire vil bringe det norske rettsoppgjør inn for UNITED NATIONS

I 1945 ble alt han eide bl.a. 5 Bo tatt av staten

Tross gjentatte anmodninger har han ikke fått en eneste regnskapsoversikt, og rykter vil vite at det er begått utstrakt svindel i behandlingen av hans aktiva.

For å bringe saken inn i rettslige former søkte han å avertere proklama i Norsk Lysningsblad, men ble nektet.

[illegible] krigen ble jeg arrestert og alle mine forskjellige be[illegible] i forre[illegible] ingen av alle rettsmidlene som den norske regjering hadde satt opp. Det er ikke min mening å prøvedere med noen om berettigelse og [illegible] til dette skritt.

Men jeg vil gjerne henvise Departementet til det forlik som ble inngått mellom Norge og meg i FORELEGG datert 27. august 1949. — Jeg betraktet meg på ingen måte på å betegne det som det uærete dokument som er utstedt i den kjede av svindlere som kalles det norske rettsoppgjør. Kfr. påtegning av Justisministeren datert 2. 8. 1949. Norge mener å ha rett — jeg mener landet har oppført sjørøver, svindler, fredsforstyrrelse, som benyttes i et demokratisk samfunn ved å gjøre slikkhed for lovens og ved å bruke lover med tilbakevirkende kraft.

Da det desverre ikke fer ut til at vi kan finne noen rimelig ordning [illegible] jeg eller noegen omsorgsfull med min amerikanske familie be[illegible] at vi gjerne vil henskutte brakt fram for de Forenede Nasjoner som snarest [illegible] UNITED NATIONS. La meg gjøre dette klart for Departementet. Jeg vet meget godt at jeg ikke kan få noen fullbyrdet dom mot Norge som kan gi meg noen erstatning for all den urett som er begått mot meg. Men jeg vet, at jeg ihverfall kan få satt det stempel på norsk rettslig fremgangsmåte, som senere kan danne grunnlaget for erstatning.

Man må i dag være blind for ikke å forstå at Norge har de beste muligheter for ihverfall å [illegible] [illegible] lang tid, og jeg tviler [illegible] at i siste omgang vil en utenlandsk UNITED NATIONS gi Norge Storting bland annet [illegible] oppreisning og erstatning [illegible] Norges Storting bland annet [illegible] vitret i saken angående erstatning til fru konsul Brehmer i Stavanger, at der etter krigen er forøvet [illegible] urett at det ikke er mulig [illegible] (Lyng). Jeg daler ikke [illegible] syn — og jeg har der [illegible] meg på at erstatning vil [illegible] bell og fullt ut — og der er [illegible] de beste tilfeller til at den må [illegible] rund bland. I det øyeblikk [illegible] med min advokat her i [illegible] har vi vistnok lå grete på det [illegible] av alle mi[illegible]

[illegible] er nå [illegible] kjøv er meg [illegible] organer tok alle mine mange bo [illegible]

I alle disse syv år har jeg bokstavelig talt ikke fått en eneste regnskapsoversikt over hvor det er blitt av mine hundrevis av aktiva.

Jeg har rettet henvendelser til Anker og Bærøen, skifteretten, tilsynet i Anker og Bærøen, til Politiet (Kriminalavdelingen) i Oslo, og i brev datert 1. oktober 1951 er [illegible] dramatiske beklagelser, samt Dem. Jeg vet De har fått dette brevet da jeg har sendt det rekommandert. [illegible] noe tilfalle er jeg blitt gitt [illegible] og jeg har beslent institutt [illegible] at alle statlige organer inklusiv [illegible] dekke over [illegible] som verserer og også nådd [illegible] i Irland, at der er begått utstrakt svindel i behandlingen av aktiva som jeg hadde.

Min advokat her i Dublin og jeg selv besluttet derfor å lage et PROKLAMA i Norsk Lysingsblad til samtlige kreditorer, for å få ihverfall en oversikt over alle krav. Med benytte til aktiva vi hadde, jeg alle disse i [illegible] mirane[illegible] som i dag befinner seg i sikkerhetshvelv i New York City, så de trengte jeg ikke for å få den oversikt som har vært nødvendig.

For å bringe saken i rettslige former, har vi forklart forholdet til den irske regjering for å få penger til averteringen av den PROKLAMA [illegible] fant påkrevet.

I påtegningen som Dem personlig har De nektet å innta avertissementet — det vil si at De har nektet Norsk Lysingsblad å innta det.

For min personlig kommer ikke dette som noen overraskelse. Det er ikke første gang at Norge oppø er som det er kommet på fell side av Jerntepplet og har innført sensur — men jeg hadde faktisk ikke ventet at man hadde skrevet dette svart på hvitt. Jeg har andre utveier til å få offentliggjort min PROKLAMA for å få oversikt over svindelen som er begått. I kravis, har Norge kunnet knekke mani aker som tenker demokratisk, og som har et fundamentalt liberal; syn på lov og rett. Dette har man gjort i kraft av terror overfor aviser som gjerne ville ha samme syn — og når har gjort det ved terror gjennom de mange grupper av gjøre [illegible] som i grenhendig vant kriger på strak arm mot Tyskland. — Men med av alt er det skjevt fordi man ved en storstilet formuesekonfiskasjon har kunnet gjøre oss som er tvunget til skinnet, mere eller mindre nullfest.

Litt etter litt har vi begynt å få albød torg om det vi vil, vi vi gjerne bestå endel av midler til gjennom International Undersøkrise å få saksens belyst og bekjentgjort.

Og vi har også den forviskhet om at vi skal de tyske krigsverbrytere for underskelse, og vi skal da fastslåtlt hvem som virkelig var de, skjøre forrederes i Norge — både før og etter krigen.

Men kan vel snart fremstille tyske [illegible] som kan gi sin version av det som er skjedd i Norge både før og under krigen. Og at en arbeidig av den kan skje i sammelige former og på grundlag av rettsikkerhet.

Jeg tillater meg igjen å anbefale Departementet å gi meg spørsmålet i Norsk Lysingsblad, slik at jeg ikke behøver å søke annet forum for den PROKLAMA som viser seg påkrevet.

Dersom meddelelse i saken insisterer jeg snarest mulig.

DUBLIN 27. februar 1952.

Jonas Anton Hiebm.

Kopi sent stortingsmennene LYNG og BUNKHOLT.

DØDELIGHETEN

er stor blandt riksdagsmennene i Bonn. I løpet av de 2½ år, som forbundsdagen har vært valgt, er 20 medlemmer avgått ved døden. Det er 5 pst. av hele bestanden. Mange av dem er omkommet ved trafikkulykker undervejs fra eller til forbundsdagen.

Er engstelsen for eget skinn den beste kvalifikasjon for en norsk statsadvokat?

F. A. MELAND

Utfordringen til Riksadvokat Meland om [illegible] av tidsvarende Statsadvokat F. A. MELAND synes å tyde på at kravet til statsadvokatens hele atferd må være samket . . . Staten som har krefter i juridisk med legmannsvirke i regel mener åpenbart, at når Meland i en periode under okkupasjonen, som redaktør av nid selvskrevne avis, så må leserne av det blebyggene kunne gå ut fra at Meland har alminnelig redaktørhæver for avisens innhold. Blant annet for de NS-artikler som avisen offentliggjør i vedkommende tidsrum og som kan be påvirket folk til å rekrie seg inn i NS.

Når Meland opplyser i retten, at han det og [illegible] redaktør for å [illegible] [illegible] [illegible] er [illegible] et forhold som ikke behøver [illegible] [illegible]

Nærmere norsk statsadvokat gjøre dennings gjeldende virker det pinlig.

Er den forviktighet under okkupasjonen, som er dikiert av engstelse for eget skinn — er denne mindborgerlige varetakelse av egen vel den beste kvalifikasjon for en norsk statsadvokat?

Hvor står de medrenen i dag, som dengang måte livet inn i real kaldp for Norge?

Hvilket de nåvæ[illegible] [illegible] i Norges domstoler, i politiet eller på [illegible]?

Vi bare spør.

Genevekonvensjonen av 12. august 1949 retter et åpent slag mot menneskehetens

Legaliserer samme slags tortur som Fehmer og Gerhard Flesch blir dømt til døden for.

Og som engelskmennene, natrafik, så gjennom fingrene med på Akershus de første måneder etter «frigjøringen».

Verdenshistoriens er full av uskyldig blod av mennesker. De verste utskeielser er kanskje begått i den religiøse fanatismes navn, for å redde sjeler for Gud, som det heter.

Vi minner om den berømte inkvisisjon, trediveårskrigen, hekseforfølgelsen, i gammel og ny tid. Den nevnte kirkes behandling av Hans Nielsen Hauge og konsentrasjonsleirene i den berørte krigen, hvor kvinner og barn sulteg ihjel, forat bøndene skulle gi opp sin frihetskamp. De tyske Nacht und Nebel-leirer under dem samme verdenskrig. De allerede massedrap av den tyske sivilbefolkning, bl. a. bombingen av Dresden. President Trumans ordre til det største, mennesklige slyd drap i verdenshistorien, atombombingen av Hiroshima og Nagasaki. — Kanskje den største krigsforbrytelse under dem samme verdenskrig.

Vi trodde at den samme verdenskrig hadde skrevet de verste blad i menneskeforturens blodige krønike, men om vi tok se, at det bare var destitpende parte forgjeksler man kastet tyget på og straffet. En kan imidlertid IKKE fremme bort fra, at den mest systematiske og kanskje minst bylistiske nasjon i verden den tyske, hadde legalisert sine ledere, svæ[illegible] skårfte Vernehmung, d. v. s. lettgjelig misshandlinger av fanger for å skaffe fram opplysninger om farlige anslag mot det tyske rikes sikkerhet, over alle metoder demoralisérer bare etterforskeres totale kapitulasjon i faget og vekker vedkommende estate fiendes forakt. Vi vet at torturen som et middel i rettshåndhevelsen tidligere har vært enstemmig fordømt av norsk rettsoppfatning, men med illegale tåskap, som Tyskland mottstander, matte lacene i det okkuperte Vest-Europa [illegible] [illegible] [illegible] vikket, at alle avskyelige etterforskningsmetoder kommer til å bli god latin i en vise gitt situasjon. En har grunn til å spørre om våre juridiske overmennesker for fiden tygger på penneskaftene. Ikke en mann av det store lang sier et ord!

— Forts. side 8 —

AXEL MINDEMTHON

[illegible] som [illegible] i [illegible]

Statsadvokat

L. J. Dorenfeldt

Utdrag av artikkel «Ulovlig frihetsberøvelse» i Tønsberg blad den 8. april 1950 av direktør Lorentz Vogt.

«Ilde var statsadvokat Dorenfeldts arrestasjon av Harsem. Verre var hans uttalelser i forskjellige intervjuer. Der var meninger og betraktninger som synes å skrive seg direkte fra Terboven. Også denne talte om tyskernes — dengang var det tyskernes overbærenhet som ble «misforstått». Før krigen ville en statsadvokat som hadde opptrådt på den måte vært sterkt prostituert. Nå vil man vel unnskylde ham med «tidsånden», som er noe av det åndløseste som finnes».

Dir. Vogt viser i denne for bindelse til grunnlovens § 99 og strl. §§ 117, 126 og 232.

Har ikke fått attest for manglende evner

Kan derfor ikke være medlem av Norges Bondelag

Bondelaget skriver i hårde ordlag tak for å få ikke de skattbinderte bønder inn igjen i organisasjonen.

Det er ikke lett å forstå, at det skal være så som å gjøre å få landsforræder og undermåtere med i arbeidet særlig når man vet at det jo er Bondelaget selv som har stemplet og skaldmærkt alle disse bønder. Den (hv. Arne Rostad laget stemplet og satte det på. Den nåværende Ole Rømer Sandberg — fhv. hjemmefrontleder — [illegible] å [illegible] det.

Selvsagt kan ingen skattbindert bonde med respekt for seg selv og sine arbeidsgrepser i orden, gå inn i Bondelaget så lenge forholdet er slik. Både Forbundet for Social Opprekning og det aksjonsutvalg som arbeider med spørsmålet om en ny faglig bondeorganisasjon (Berger, Rognerud, Hafskjold), fraråder bestemt at bønder enkeltvis går inn igjen i Bondelaget. Det gjelder å stå samlet.

En fremstående Opplands bonde returnerte Bondelagets henvendelse med følgende påtegning:

«Tilbakesendes med følgende bemerkninger:

Da det ikke har lykkes meg å få noen til å skaffe meg attest for manglende evner, og da det fremdeles kunne føles ubehag ved mitt nærvær — jfr. Bondelagets skrivelse til NS-medlemmer i 1945, gjentatt i 1947 — ønsker jeg ikke å være medlem av Norges Bondelag.

Jeg kan forresten tilføye at jeg ikke tidligere har meldt meg ut av Bondelaget.

Fossumvoll 28. 2. 52.

N. N.»

Jeg anbefaler alle bønder som utsettes for personlig eller skriftlig påtrykk fra Bondelagets folk å gi et liknende velfortjent svar.

Østre Toten 27. mars 1952.

KARL KOLL jr.

FRA BYGDENE.

To gode, gamle bønder møttes på landveien og kom i tale om den nye presten i bygda.

— Vet du hva, sa den ene, jeg tror sannelig at presten vår har fått munn og klovesykten.

— Nå, hvorledes da, spurte den annen.

— Jo, tale kan han ikke, og han har ennå ikke vært på besøk hos noen bar i soknet.

«8. Mai» er blitt Dorenfeldts kjæreste lesning

Vi tilbake som å gjengi Arbeiderbladets beretning fra den skandalø[illegible] [illegible] i Eidsivating lagmannsrett.

Øverst fra venstre de tiltalte Alexander Langes, Øyvar Hansson og Peder Marsem. Den siste har, som man vil se, [illegible] opptatt tegneren.

I midten forsvarerne, kr.advokat Gunnar Eriksen med briller, advokatene H. Fyhn og adv. Leif Bendixen nederst. — Midt på tegningen Lagmannsretten med Hansson. Administrator Kristian Lund som i lagmannsretten og til høyre for han antagelig lagdommer Jacob Aars Rymning. Den tredje dommer, [illegible] H. Benjamin [illegible] i bildet. Ytterst til høyre [illegible] L. J. Dorenfeldt mens han leser opp en artikkel fra 8. Mai.

Nytt kvartal er begynt. Husk kontingenten kr. 4.— pr. kvartal kr. 16.— pr. år